

Enten du blir kjent med Violet Road live, på radio, i bilen eller på fest, er førsteinntrykket herlig komplekst. Dette er på den ene siden musikken som gjør at du umiddelbart vil snu og be alle nær deg om å være helt stille. Du vil ta inn teksten. Du vil være i klangen, når Kjetil Holmstad-Solberg møter deg alene, med en erfaren og sår vokal som har noe Neil Youngsk over seg, eller når han har med seg resten av bandet i koret. Du vil kjenne kjernen av solid pop, men som også flørter litt med dixieland på den ene låta og arbeidersanger på den neste.

Like umiddelbart vil du be de menneskene rundt deg synge med. Du vil dra dem opp på nærmeste bord og starte en fest der og da. Og det gjelder ikke bare P1-listede hits som «Can You Hear the Morning Singing», «Burning Up» eller «Face of the Moon». I sum må nok gutta i Violet Road med sine utgivelser bære ansvaret for at mange med gode forsetter om å rekke siste buss hjem heller må punge ut med natt-takst til drosje fire timer senere – og være fantastisk glad for det, både der og da og dagen etter.

Selv mener bandmedlemmene at aldersforskjellen på 16 år fra den yngste til eldste av brødrene Rundberg, som er fire av bandets fem medlemmer, har vært essensielt for å skape bandets sound. Spennet gjør at de er formet av ulike musikktradisjoner, og det er åpenbart at de våger å leke med erfaringene når de lager musikk sammen.

Musikk for sluttet lag med kun deg selv til stede, og for den spontane eller godt planlagte festen. Storslagen pop med arbeidersangflørt. Festlig melankoli. Ja, alt det der – men komplisert? Nei, overhodet ikke. Det er musikk for hele mennesker med hele liv, eller som gutta selv sier det:

«Musikken vår har mange lag. Akkurat som du. Og virkeligheta. Vi selv? Jo, vi er melankolske mennesker som oppfører oss, spiller og synger som om det er en helsikes fest. Det er så uendelig mye lettere å bygge noe ganske enkelt på å være de vi er, enn å prøve å være noen andre.»

På deres siste album «Back to the Roadshow» er gutta mer seg selv enn noen gang. De 12 låtene har mer av alt. Mer identitet, mer lek, mer overskudd og mer mot. Dette skaper popmusikk du ikke har hørt før, men som du umiddelbart kjenner deg hjemme i. En konsert med Violet Road etterlater deg med en bestemt følelse av at dette er folk som vil deg vel, og vil ha deg med i koret. Til den lyse morgen.